

pentru Sibilia pe 1 anu întregu
7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu
la casa cu 1 fl. mai multu pe
anu; — trimisu cu post'a în
lăintrulu monarchiei pe 1 anu
întregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. —
În străinatate pe 1 anu 10 fl. sên
22 franci, pe 6 luni 5 fl. sên 11
franci. — Numeri singuratici se
dau câte cu 10 cr.

Anulu V.

„Observatoriulu“ in Sibiiu.

1882.

Acésta fiindu pornirea spiriteloru în favórea unei industrii nationale, eu unul sunt de parere, cá nu numai nu avemu timpu de perdutu, dara cá cu risculu de a compromite realisarea unei idei atátu de folositoare pentru intrég'a tíera, cá Gubernu, Corpuri legiuítóre si particulari se ne folosimu de acésta fericita dispositiune a romaniloru si se nu mai intardiemu cátsi de pućinu punerea temeliei industriei în Románi'a. Se nu mi se respundia cá temelia este pusa, fiinducá s'au infintiatu doue trei fabrici de chibrituri, doue fabrici de zacharu, o fabrica de postavu si alte câteva stabilimente. Nu este vorba de infintiarea a câteva stabilimente, ci despre asternerea unui programu generalu si despre mesurile de a'l'u pune în aplicatiune treptatu. Fabrici mai amu avutu si alta data; sunt aprópe una suta cinci-diecei de ani de candu esistau fabrici de sticla în tíer'a romanésca; au fostu fabricele repausatului N. Băleanu, fabrica de chartie alui Asachi,

(Va urmá.)

(Urmare si fine.)

Odata autonomi'a restabilita, catholicii au si inceputu se tina congrese bisericesci numite la ei cu terminu din evulu mediu Adunarea statului (status gyűlés), au si tinutu in 1868, in 1873 si de aci inainte se aduna de câteori se afla necesariu. Totu in a. 1873 au alesu senatu administrativu (igazgato tanács), iau datu in instructiuni, au notificatu acelea mesuri ministeriului, carele sub Nr. 1008 din 16 Juniu 1873 le-a si recunoscutu. De atunci acelu senatu lucră in pace.

De aci incolo reprezentatiunea-protestu a desu numitului senatu continua cu apararea vigorosa a drepturilor bisericei sale autonome, demitendu-se in mai multe detalieri, pentru care noua ne lipsesce spatiulu, dara si de nu ne ar lipsi, éta cà ener-

**) „Erdély mindazon törvényei, melyek az erdélyi területen és a korábban úgynevezett magyarországi részeken a bevett vallásfelekezetek, egyházak és egyházi hatóságok vallásügyi orklari és önkormányzati szabadságát, jogegyenlőségét, egymás közötti viszonyait s illetőleg hatáskörét biztosítják, nemcsak sértetlenül fenn tartandók, hanem egyszersmind a görög- és örmény-katolikus és a keleti görög szertartású egyházakra is kiterjesztetnek.“

giósa reprezentatiune a episcopatului rom.-catholic din Ungari'a propria rapedita asupra ministrului prin arhiepiscopul dr. Lud. Haynald, nimicesce si opiniunea falsa latita pana acum asia de tare despre catholicii din Ungari'a, ca si cum biserica lor faia cu statulu nu s'ar bucura de aceeași autonomie ca si protestantii, daca nu si mai larga. Dara fiindu-că confusiunea de idei in această materia domnesce in realitate; fiindcă cestiunea asia cum o vedemu, taia afundu si in vieti'a bisericeasca a romanilor greco-catholici; in fine dupace observam in dilele din urma chiaru si la greco-resariteni simptomele unei descurajari de fiintie mola-tice, damu in nota*) pentru cei ce cunosc limba magiara, unu specimen de limbagiu alu omenilor liberi. (A se vedé reprezentatiunea intréga in „Magyar Polgár“ Nrii 30 et 31).

Despotismulu limbei pedepsitu prin altii.

In Nrulu 8 arataramu cu exemplu practic forte batetoriu la ochi, in ce modu magiarismulu intentatu la slovacii din Ungari'a isi taia singuru ramur'a de sub pitiore, ca-ci acum ne mai avendu popi si dascali slavaci cunoscatori de limba poporului, acesta nu mai alege magiaroni. Aci inse uitaramu se mai adaogemu doue impregiurari prea bine cunoscute in Ungari'a si anume, ca ori-unde se in punu slavaciloru popi magiaroni sau magiari, poporulu a inceputu se incungiure biserica, cu alte cuvente, elu nu mai merge la biserica, era urmarea infricosiata nu avemu se o mai spunemu si noi. Alta impregiurare este, ca in St. Petersburg si in Moscva se tragu de mai multi ani informatiuni catu se pote de exacte din totu coprinsulu Ungariei despre tote legile, ordonantiele si ori-care alte mesuri luate de catra unguri cu scopu de a magiarisa pe poporale de nationalitate slava, cum serbi, slavaci, ruteni, sloveni. Asia de ex. intrigele cate s'au tiesutu cu ocaziunea alegerei de mitropolitu-patriarchu la Carlovitiu, asia planulu magiarisarei gimnasiiloru, asia oprirea locuitoriloru de a'si vorbi limba lor materna in adunari municipale, la comitate, prefecturi, subprefecturi si la judecatorii, incercari cutediatorie de a scoate limbile materne si din biserici, tote acestea si o multime de alte mesuri unguresci sunt forte bine cunoscute nu numai diariiloru celor mari rusesci, ci si ministriloru si la tota societatea superioara, asia si teribilei societati a Nihilistiloru.

In acelasi timpu despotismulu limbei magiare a inceputu se simtia man'a grea a Germaniei. Nemtiulu este unu poporu pe care-lu scoti forte anevoia din flegm'a lui, si nu odata astepta se fia intiepatu cu stremuru de feru ca bivoliu, sau lovitu cu biciu grosu ca si caii loru cei mari rassa de Holstein; dara dupa-ce l'ai pusu odata in miscare, apoi se nu'i stai in cale, ca-ci atunci elu calca si nimicesce totu pe unde trece.

10—12 ani din urma ti se parea ca germanii din Germani'a nu vedu si nu audu nimicu din cate se intempla la vecin'a loru Austri'a si anume in Ungari'a. In acelu periodu se parea ca tote strigatele nationalitatiloru asuprite si anume vaieraturile sasiloru transilvani inca sunt adressate numai la 40 milioane de omeni surdi, si ca diariulu „Sieb. deutsches Tageblatt“ din Sibiu nu'lu citește nimeni in tota Germani'a. Ce se vedi inse, dintru odata se formedia in Berlinu inainte cu unu anu asia numit'a Societate scolastica (Deutscher Schulverein) despre care se vorbi pe largu in alti doi Nri ai „Observator.“ Alaturea cu acela se angajedia 12

*) Valóban, mélyen tisztelt képviselőház! nem titkolhatjuk el a feletti meglepetésünket, hogy az előrebocsátottakat tudva és ismervé, az alkotmányos magyar birodalomban találkozhatik irányadó férfit és kormányképviseelő, ki az erdélyi r. k. egyházmegye törvényes önkormányzati jogát csak kérdésbe is teheti; még inkább meglep az, hogy mégis találkozik ember, ki ugyanakkor, midőn protestans atyáinkfiat önkormányzati jogát hangosan elismeri, az erdélyi róm. kath. egyházmegye autonómiaját tagadásba kívánja venni. Valjon nem ugyanazon törvények, nem ugyanazon hitelvelek és királyi eskük biztositják-e az erdélyi egyházmegye autonómiaját, melyek a protestánsok önkormányzatát? Ellen szokták vetni, hogy a magyarországi katolikusoknak nincs autonómiajuk, tehát az erdélyieknek se legyen. Üres beszéd. Mutassák ki ez ellenvetéssel élők, hogy az erdélyi katolikusok az unió következtében lemondottak autonómiajukról, vagy az önkormányzati törvényes jogok gyakorlását a magyarhoni testvérek autonómiajának életbeléptetéséhez kötötték. Ezt kimondani képes senki sem leendő; önkormányzati jogaink pedig törvények, királyi hitelvelek, és eskü által oly kétségtelenül vannak biztositva, hogy ha azoknak folytonos gyakorlásában nem is lettünk volna, jelenleg minden törvényes intézkedés nélkül megkezdhetnők minden perczen ebbeli jogaink gyakorlását.

diarie din cele mai citite spre a lua in apararea loru valorosa pe cele doue milioane de germani locuitori in Ungari'a si Transilvani'a, a informá si lumina opiniunea publica a Germaniei nu numai despre modulu de magiarisare, pe care ei ilu numescu tirania intielasa in sensulu strinsu alu cuventului, ci si despre multime de alte impregiurari din Ungari'a, intre care starea trista a finantieloru, lipsa de securitate publica s. a. se descriu intocma precum le scimu si noi.*). Se mai publica si memoriale in cate 10—15 mii de exemplarie, care se impartu pe la familii in totu coprinsulu Germaniei si in Austri'a,**) se trimitu profesori si omeni politici in diverse parti ale Ungariei si in Transilvani'a, pe unde locuiescu germani in masse mai mari; in fine, precum germanii adunaseru pentru Segedinulu ungurescu sume forte mari, cu milionulu, intocma aduna acuma, neprovocati de nimeni, sume considerabili, erasi cu milionulu, spre uniculu scopu, ca se fia fonduri scolastice spre ajutorarea scoliloru nemtiesci din Ungari'a si Transilvani'a si spre a infintia altele, totu nemtiesci, in locul celor cassate si inchise de unguri.

Vede ori-cine, ca din acesta procedura a poporului germanu in contra ungurimei se voru esca conflicte de cea mai mare gravitate, cu atatu mai virtosu, ca press'a Germaniei a si stigmatizatu ca cu feru arsu pe toti acei germani locuitori ai Ungariei, cati si-au magiarisatu numele si ca renegati sunt espusi la urgia lumei intregi***). Candu acei renegati bastardi aru cultivá numai ide'a patriotismului, atunci nu ar avea nimeni dreptu se le faca nici-o imputare. Traindu cineva in o tiéra, in care e indestulatu cu starea sa si cu societatea in care se afla, ii sta in voia se se decida a remane acolo pentru tota vieti'a sa, candu apoi e si datoriu a fi si a remane fiu credinciosu si devotatu alu patriei ce si-au alesu elu de buna voia. Dara cu nemtii din Ungari'a mai este si altceva: immensa loru majoritate nu e adunatura venetica de 10—15 ani, adeca dela dualismu incoce, ci anume acei locuitori de catra Austri'a si Stiri'a ca vreo 300 de mii sunt locuitori mai vechi si decatu magiarii, era cei din Ungari'a superioare sunt veniti inainte cu 5—600 de ani. Pentru toti este adeverata infamia a scupa in faia nationalitatii loru.

Calcarea bisericei romane din Dobr'a.

12 Febr, nou.

Pare ca planedia unu spiritu agitat asup'a stapenitoriloru unguri; pare ca ii prinde unu paroxismu de agonie si unu neastemperu febrilu, — intru atata faptele si purcederile loru sunt de tristu caracteristice.

Diariile loru afla comploturi, conspiratiuni si arme revolutionare intre romani si bisericile romanesci, — aceste fantasmagorii unguresci sburatarite prin diarie, n'au apucatu a linisci indignatiunea romaniloru pentru nedreptele presupuneri ce li se atribue, candu suntemu loviti de unu nou atentatu de acesta natura.

*) Intre diariile din Germani'a care apara mai cu energia existenti'a germaniloru din Ungari'a sunt: „Preussische Jahrbücher“, „Das literarische Centralblatt“, „Gartenlaube“ (cu patru sute de mii abonati), „Daheim“, „Kölnische Zeitung“ (diariu politicu de primulu rang in Europ'a), „Spenerische Zeitung“, „National Zeitung“, „die Post“, „der Schwäbische Merkur“, „die Frankfurter Presse“, „das Frankfurter Journal“, „die Gegenwart“ etc. etc.

**) Intre alte memoriale: „Flugblatt dem Deutschthum zum Schutz und Trutz“. Berlin 1881, brosiura prima din Decembre 1882, a doua din Jan. 1882. Altulu mai nou si mai amplu:

„Der Sprachen- und Völkernkampf in Ungarn“. Ein Bericht und Mahnwort an das deutsche Volk, von Karl Ludolf (publicatu si in diariulu „Aus allen Welttheilen“). Leipzig 1882. In tote trei se facu descoperiri infricosiate, care turbura sangele cititoriloru.

***). Dintre renegatii germani si unii jidovi nemtiesci sunt numiti in diarie si brosiure mai virtosu aceia, carii au facutu si facu poporului germanu reulu celu mai mare si pentru cari nemtiloru le este forte rusine, ca aceia se dau de bastardi (bitongi, copii din flori) ai natiunii loru. De aceia au fostu, si cei mai multi sunt in vieti'a: Franciscu Schedel, fostu secretariu generale alu academiei cu nume magiarisatu Toldy, svabu nascutu in Buda, dr. Wilh. Frankl profes. la univers. magiarisatu Fraknoi, jidovu de origine, facutu catolicu, astadi canonicu, Stummer, astadi Ipolyi episcopu cat., Hundsorfer astadi Hunfalvi, sasu din Scepusu, mare vrasmasiu alu romaniloru, Carolu Klette, nemtiu din Drezda, astadi Keleti, capu alu biurolui statisticu, renegatu fanaticu, Bloch, astadi Ballagi, celu mai bunu lexicografu magiaru, Weiss astadi Banoczy, scriptoru magiaru laureatu, Bamberger, astadi Vambergy, publicistu jidovu, Frummer, astadi Bela Szende ministru, Zsedényi-Pfannschmidt, sasu din Scepusu, Nascherl, astadi Csemegy, Halbschuh, adi Iranyi etc. Ce batjocura pe nemti!

Faptulu este urmatoriulu: Vineri, in 10 Febr. an. cur. demaneti'a intre orele 5—6 postulu de gendarmi din Dobr'a, cu sergentulu conducatoriu, au calcatu biserica romana gr. orient. din Dobr'a, cautandu si cercetandu deamenuntulu tote anghurile biserice, altariulu, turnulu si chiaru podulu biserice. Ce voru fi cautatu alta, decatu arme revolutionare!

Alta di, intrebatu sergentulu asupra purcederei sale, s'a feritu a spune, ca are ordinu, ci din contra afirma, ca nu avea nici-unu ordinu spre acesta, dara pretestulu a fostu pregatitu, pe care sergentulu, cu hesitare si perplessitate confusa astfelu ilu spune:

„Dio'a de vineri demaneti'a intre orele 5—6 venindu doi gendarmi din patrula de pe sate, si trecundu pe dinaintea biserice, li s'a parutu ca audu unu sgomotu in biserica, si raportandu sergentulu lor, acesta cu inca 3 gendarmi, a luat unu vigilu de nopte si mergundu la clisierulu biserice, l'au luat din patu, si cheile biserice, s'au dusu de au deschisu biserica, ci ne aflandu nici-o cauza a sgomotului, s'au intorsu“.

Dara aci obvinu intrebarile, pe cari nu pote sergentulu instrumentu se le lamuresca. Daca a vedutu biserica incuiata bine la ambele usi, ferestrele intregi, era in biserica intunecime, cum potea se pretestedie incalcarea biserice, cum potea se vina fara oficialu de politie sau judecatorescu, cum potea se nu avisedie pe preotulu si curatorii biserice, despre pericolulu ce credeau ei ca ar fi amerintiati biserica? Apoi intrati in biserica, dupa-ce au vedutu afirmatulu pretestu desmintitu, ce lipsa era, ca se intre se visitiedie cu de amenuntulu turnulu si podulu biserice, despre care clisierulu a spus, ca usile incuiate fiindu, si nespate, era imposibilu, ca se fia potutu intra cineva acolo!

Cercetandu auctoritatea bisericesca se afle dela administratiune despre ordinulu ce s'ar fi datu spre calcarea biserice, firesce nimeni nu voia se scia, lasandu faptulu in sarcina postulu de gendarmeria din Dobr'a; ci sciutu este ca gendarmeria nu indeplinesce asemeni functiuni fara ordinu publicu ori secretu — si dupa-ce executa ordinulu, arata ca arme au fostu cautate. In casulu de faia ei au desvelitu chiaru s. masa din altariu. Ce au cautatu ei sub taci'a mesei, daca nu arme?

Faptulu deci existe si nu se pote nega; intentiunea este constatata, era biserica nostra pangarita si prostituata.

Unu lucru de mirare: nu vedu ungurii, ca ce si cate complicatiuni ne impresora din laintru si din afara? Noi romanii, blandi, linisciti, in catu nici suferintieloru nostre nu damu espressionea sgomotosa si petrundietoria in opiniunea publica europena, precum facu alte popora asuprite; dara ungurii in locu se apretiedie tinut'a nostra demna si paciuita, inca ei ne provoca, ne intiepa, ne insulta, cautandu a ne irita si a ne pune patienti'a la probele cele mai grele. Sau ei sunt prosti preste mesura, sau ca ne tinu pe noi atatu de nauci si batuti la capu, catu in casu candu amu cugeta vreodata la vreo revolutiune, se ascundemu arme in biserici, care trebe se stea deschise la tota lumea in dumineci si in serbatori, apoi pentru baptismu, cununii, ingropatiuni, oficiari de paraclise si parastase etc.

Aprupe 900 de ani traimu impreuna aici in Transilvani'a in bine si reu, adeca ungurii in bine, noi in reu, asia ni-au fostu impartiti sortii, si ei nici astadi nu ne cunosc! si asia se vede, ca catu voru existe, nu ne voru cunosce.

Nu scimu daca acestu faptu criminalu, desonoratoriu, incalcatoriu de locu santitu, fi-va conciliatu ori reparatu prin satisfactiune cuvenita; dara nici nu asteptamu dela purtatorii sistemii actuale si nu o speramu. Atragemu inse atentiunea capului archidiecesei nostre gr. or. orthodoxe, ca biserica profanata si prostituata astfelu, trebe sa santita de nou; pana atunci noi nu o potemu cerceta cu pietate religioasa.

Not'a Redactiunei. Mai aducemu aminte si cu acesta ocaziune publiculu nostru cititoriu, ca nu numai in cei 18 ani ai domniei regelui Filipu in Franci'a, ci si in alte timpuri se vedeau asia numiti Agents provocateurs, platiti bine de politia statului, ca se se amestece pintre locuitori, se injure pe guvernulu, pe monarchu, pe tota lumea, se indemne la rebeliuni; apoi era vai de cei ce cadeau in cursele lor. Candu spionii nu erau in stare se insiele, scorniau ei insii minciuni cornurate, pentru-ca totusi se se para ca au facutu ceva. Dara cine se se pota apara de acelea instrumente ale satanei? Ce vreau spionii? Au ei trebuintia de raporturi fiorose despre rebeliuni romanesci,

spre a le adresa monarhului? sau numai spre a terorisa pe romani? In ambele cazuri se insiela miserabilii. Calce o mite de biserici, calce casele preotilor si ale altor familii, indope temnițele cu romani ca in an. 1848. inpinga lucrurile pana la marginile extreme; atatu mai bine pentru romani.

Romania.

Cestiunea Dunarei.

Siedinti'a dela 12/24 Ianuariu.

(Urmare).

Dn. M. Cogalniceanu. Dloru, se'mi dati voia inainte de tote a regreta cuvintele dise astadi de on. dn. ministru de externe.

Eu am cea mai mare stima pentru caracterul si capacitatea onor. meu fostu colegu in ministeriu. Pastrediu cele mai placute suveniruri despre independenti'a sa. Dsa in consiliulu de ministrii era celu mai greu, ca-ci la cele mai multe proiecte de legi dsa avea curagiu se combata opiniunile domnului presedinte alu consiliului, care de o bucata de vreme s'a deprinsu a nu mai primi contradiceri.

Onor. dn. Statescu se opunea astfelu, in catu imi permitu de a'lu califica cu numele de nomofilax, ca acei jurisculti cari se aflau pe langa divanurile domnesci si cari cunoseau legea, precum era Bojinca, cum era Scheleti care a facutu codicele Caragea, si care portau numele de nomofilax. Acestu nume i se pote atribui si dsale. Astadi me adressediu la vechiulu meu colegu, la acelu nomofilax si'lu rogu, ca dsa singuru se critice cuvintele dsale.

On. dni, se vedemu de ce se atinge.

S'a facutu unu mesagiu regalu, s'a cititu Camerei, si eta ce dice:

„Placerea ce simtiu de a me afla in midiulocu dv. remane in totdeauna viua. . . . Acesta sufletesca multamire o simtiu mai deplinu astadi, ca pentru prim'a ora deschidu sesiunea ordinara a Corpurilor legiutoare ale Regatului romanu, recunoscutu cu simpatia de tote poteri, unitu cu densele prin relatiunile cele mai bune si cele mai amicale.“

Celu de antaiu Mesagiu regalu vine si se felicita de cele mai bune relatiuni cu tote poteri. Preste cateva dile, sau indata chiaru, acele relatiuni s'au intreruptu din partea unei poteri, cu care noi avem interese de a fi in cele mai bune relatiuni, in cele mai strinse legaturi, fiicare aparandu drepturile sale. Si eu acum vinu si declaru cumca pentru noi, pentru asigurarea Statului romanu, avem de neaparata nevoia se fimu in cele mai bune relatiuni, daru si in cele mai egale cu ambele State vecine, si ca numai in echilibrarea bunei nostre amicitii, in nepartinirea uneia si alteia exista viitorulu nostru. Eu nu me sfiescu a o declara, ca consideru ca cea mai mare nenorocire, ca relatiunile nostre cu Austri'a se fia intrerupte.

Dloru, eram in Paris ca simplu moritoriu, candu mi-a venit si mie prin firulu telegraficu cunoscenti'a acestui mesagiu.

Am venit la pasagiulu Dunarei; am vedutu unu pasagiu forte patrioticu, forte energicu, forte hotaritoriu pentru neinitiati; si dupa aceea curendu am vedutu ca relatiunile nostre cu Austri'a s'au intreruptu.

M'am intrebatu atunci — si daca facu astadi o revelatiune, multiamescu ca legea adusa astadi de dn. ministru de externe nu s'a votatu inca, — m'am intrebatu: cum acesti nenorociti ministrii din strainatate, fosti, presenti si viitori in atata amaru de vreme, nu ne-amu invrednicitu o singura data, nu se primimu o monstrare ca nu ne-amu facutu datori'a, daru nici macaru o incuragiare ca ne-amu indeplinit'o? Noi totdeauna cereamu dela ministru explicatiuni in scrisu, formate positive; si in locu de acestea primeamu responsulu urmatoriu totdeauna acelasiu: dvostra cari reprezentati Romania, cautati de sondati, daca cutare cestiune are siansa de a trece si atunci vorbiti; era de nu, nu propuneti, nu vorbiti nimicu. Daru cum se vorbimu? Binevoiti a da corpu vorbeloru dvostra, a ne spune cum se vorbimu si ce se vorbimu. Ei bine, n'amu primitu nimica; amu fostu totdeauna lasati de capulu nostru. „Veti apretia; nu luati cuventulu, dta la Parisu, dta la Petersburg, dta la Roma, vorbiti numai atunci candu este siansa. Daru se fia bine intielesu, ca dta vorbesci; eu ca ministru nu'ti dicu dtale nimicu“. Si atunci s'a intemplat ca s'au vedutu ministrii forte buni romani, cari au profitatu de acesta latitudine ca se dica, ca cestiunea Dunarei e vietia nostra; pentru-ca cestiunea Dunarei este acelu brau pe care'lu incinge omulu candu se apuca la lupta, si ca odata braulu luat, perde lupt'a (aplaude). None ni s'a spusu ca gur'a care a rostitu Mesagiulu a vorbitu si ca Domn si ca capitanulu dela Plevna. Candu msa am vedutu declaratiunea ministeriului ca primesce ori-ce supravighiare din partea Austriei, atunci ve marturisescu ca am ramas uimitu cu deseversire, pentru-ca nici Austri'a nu ne cerea mai multu. Cu tote acestea, in „Monitoriu“, cuvintele acestea erau urmate prin siése renduri de aplaude.

Ei bine, dloru, nu sciu daca Napoleonu alu III-lea ar fi potutu se rostosca asemenea cuvinte inainte de isbucnirea resbelului dintre Franci'a si Germani'a. Eram alesu deputatu. si anim'a me impingea se viu in Bucuresti, daru mi-am disu: ce am se facu acolo? Se spunu ca guvernulu tiei a gresitu? Nu poteam se dicu acesta, ca-ci incuragiamu ca satisfactiunea se se cera mai mare. Se dicu ca guvernulu bine a facutu? Ve marturisescu ca nu puteam se facu acesta.

Am lasatu daru se se transiedie cestiunea, m'am dusu la Viena, la Bruxelles, m'am preamblatu pe utilie si am asteptatu se se sfersiesca conflictulu.

Astadi s'a sfersitu.

Noi inse nu potemu primi teori'a acesta, ca s'a sfersitu si ca n'avemu decatu se felicitamu pe domni ministrii. Sntemu forte fericiti ca s'au intemeiatu relatiunile; daru ore tier'a se nu mai aiba ea nici-unu controlu asupra afaceriloru esteriore?

Dloru, eu am fostu ministru unui domnu autoritaru si sunt si astadi autoritaru; daru socotescu ca in interesele tiei mele este mai bine se vedea 400 ochi decatu 200.

Eu am tiparitu cartea verde, unde am consciinta ca am spusu totu ce se potea spune spre a arata cum au mersu fluctuatiunile, ce credintie erau.

Correspondenti'a acesta, inainte de a o publica, eram datoriu se o supunu presedintelui consiliului.

Presedintele consiliului mi-a facutu observatiunea, ca aru fi agenti cari i s'aru fi plansu ca faptul publicarei acestei correspondentie iaru vatemä faia cu poteri straine.

Cartea aceea nu s'a publicatu, si candu me asteptamu ca se nu vedea lumin'a, deodata am vedutu o alta carte verde despre Basarabi'a.

Atunci, fiindu ministru in Parisu, prin jalba ca unu simplu moritoriu, cu timbru pe dens'a, m'am adresatu la d. presedinte alu consiliului si l'am rogatu ca se publice adeverat'a carte verde a Romaniei in privint'a Basarabiei.

Domniloru, afara de datori'a catra tiea, candu se perde o provincia si candu raspunderea, daru nu legala, daru morala, aterna asupra omeniloru cari au lucratu si cari au avutu nenorocirea ca sub densii se se perda o provincia, care de altumentrea neaperatu trebuia se se perda, fiindu-ca era osendita de multu, este de datoria si pentru acei omeni si pentru tiea se se publice faptele lor, ca se se vedea cum au lucratu, se se vedea daca au facutu ca sentinel'a aceea care, de si e sigura ca merge la morte, daru cu tote acestea 'si implinesce datori'a.

M'am intorsu in tiea. Intr'o di ducendu-me la dn. presedinte alu consiliului, dn. Demetriu Brateanu, vedu pe mesa o carte verde tiparita, nu la tipografia Statului, ci la o tipografia particulara; aceea carte verde era relativa la cestiunea Basarabiei; citescu si vedu preste o suta de acte diplomatice, care nu compromiteau pe nimeni, nu potecu compromite decatu pe mine, sterse, scose din acea carte verde. Ceva mai multu; am vedutu acte oficiale, portandu semnatur'a mea, din care erau scose periode intregi si puse altele, portandu si acestea totu semnatur'a mea (murmure). Am vedutu acesta si rogu se se notedie, ca-ci eu n'am de gandu mane se viu se ceru rectificari si se dicu ca n'am vorbitu asia in Camera. De aceea inca odata mai repetu, ca se se notedie bine, ca am vedutu acte cari portau semnatur'a mea si cari coprindeau ca totulu altceva decatu ceea ce am scrisu eu.

Vedeti daru, dloru, in urm'a acestui exemplu ce v'am adusu, cumca tiei se cuvine se scie cum lucra guvernulu dv.; adi nu sciti daca acei ministrii cari stau pe acea banca, isi facu datori'a sau nu.

S'a disu cumca sunt cestiuni pendente.

Apoi se ne intielegemu asupra cuventului pendent, ca-ci altfelu mergemu prea departe cu acestu cuventu. Candu o cestiune este hotarita, candu unu dreptu mare alu tiei este perdutu, ce mai importa daca se publica actele ministriloru? Veti dice pote: raspunderea ministriloru, capulu unui ministru. Ei, dloru, capulu unui ministru echivaledia ore cu perderea Basarabiei, ori cu perderea Dunarei? De aceea, eu credu ca este mai bine ca tier'a se scie mai antaiu cum se apara drepturile sale, si apoi se se introduca pedeps'a cu morte. Eu nu ceru ca indata-ce o cestiune incepe se se tradie, se se publice actele. Vedeti ca'mi aducu aminte ca am fostu ministru si pote ca am se mai fiu si nu voiu ca atunci candu voiu fi ministru, se me punu in contradictiune cu mine. Eta ce intielegu eu o cestiune pendent: sunt intrebari scurte, sunt convorbiri; ei bine, acele convorbiri nu ne apartinu noue. Este cestiune de buna educatiune intre diferiti ministrii ai diferiteloru state ca, atunci candu se publica o carte verde, se intrebe pe ministrulu de externe care a trimisu vreo depesia, daca consimte ca acea depesia se se publice. Se ve dau unu exemplu si ve potu afirma de exactitate.

Dn. Barthelemy Saint Hilaire, candu a publicatu cartea verde in cestiunea greca, intreba pe lord Lyons, daca guvernulu englesu nu are ceva de opusu la publicarea noteloru sale catra guvernulu francesu, si, numai dupa o astfelu de prealabile intielegere, dete publicatiei acele documente.

Mai este, dloru, si o alta regula, pe care noi nu o prea observamu.

Candu unu ministru din afara isi da dimisiunea, este de datori'a ministrului care vine, ori-care aru fi relatiunile lui cu ministrulu trecut, de a se duce la elu se'i faca o visita si de a'i cere sirulu afaceriloru, si, atunci, ministrulu celalaltu ii incredintiedia portofoliulu correspondentiei si'i spune starea lucruriloru si a tariloru. La noi inse nu se face nimicu de acestea.

In cestiuni pendente, in adeveru ministrulu trebuie se fia forte rezervatu candu comunica documente, care emana dela poteri straine; daru chiaru in cestiuni pendente care interesedia tier'a. trebuie se se comunice celu pučinu instructiunile date, pentru-ca se cunosca tier'a cum se lucrédia. In cestiunea Dalcignei si a fruntariiloru grecesci, guvernulu francesu a publicatu septemana cu septemana correspondenti'a, si la tribuna nu odata, ci mai de multe-ori amu vedutu ca s'au comunicatu lamuriri forte detaliate. In cestiunea Tunisului era asia s'a urmatu. Lasu ca sunt publicate mai multe colectiuni de acte oficiale, daru am vedutu pe ministrii francesi, nu odata, ci necontentitu publicandu instructiunile date.

(Finea va urma).

In caus'a emigratoru banatieni.

Ne avendu noi locu pentru totu sirulu desbateriloru din camera, provocate prin interelatiunea sciuta, ne marginimu a reproduce acilea discursulu dlui V. Maniu, care ca si dn. ministru presedinte, da informatiuni exacte asupra fatalei intempleri.

Dlu V. Maniu. Dloru deputati! Afara de datori'a ce am ca romanu si ca mandataru de a lua cuventulu in acesta insemnata cestiune, mai am si datoria pe care mi-o impune provenintia mea din tier'a Banatului.

Sunt datoru fratiloru mei Banatieni, datoru alegatoriloru mei, datoru in fine dvostra se'mi espunu vederile mele, se spunu ceea-ce simtiu, ceea-ce consciintia 'mi dictedia candu viu se me inscriu contra motiunei.

Mai inainte de tote voiu intrebä, daca pote fi unu singuru romanu in sinulu acestei adunari legiutoare, care s'ar ridicä contra marelui principiu romanescu, despre care ne-au vorbitu pe rendu; dnu Lahovary, Cogalniceanu, Vernescu, N. Jonescu. Care Romanu, dloru, s'ar potea opune dorintiei unanime de a se impopora Dobrogea, numai cu elementele romanesci?

Se fia ore cadiutu guvernulu nostru intr'unu asemenea pecatu? . . . Faptele sale de pana acum dovedescu contrariulu; acele fapte invederate ne spunu, ca elu a fostu celu de antaiu care a tradusu in practica principulu romanismului, dorintiele tiei, respondiendu la inaltulu sentimentu romanescu cum elu se manifesta astadi in incint'a onorabilei Adunari!

Eu, dloru, me simtiu forte fericitu impartasindu acestu sentimentu manifestatu cu atata caldura si energie.

Acestu sentimentu de iubire fratieasca, care a pusu in miscare press'a romana, spre laud'a ei, a pusu in miscare reprezentatiunea nationala si tota suflarea romanésca, va servi, fiti siguri, se intarésca pe fratii nostri din regiunile supuse dominatiunei straine in uriasia lor lupta pentru esistencia nationala; va fi bine ca acestu sacru sentimentu se ne inspire in tote si se remana pururea desteptu!

Am disu, dloru, ca me inscriu contra motiunii; fia-mi permis a'mi da cuvintele.

Candu onor. dlu Vernescu, eminentele oratoru, declarä ca nu primesce tote motivele din acea motiune, nu ne spune ore ca respinge premisele? Si noi n'am pacatui la rendulu nostru, primindu conclusiuni fara premise?

Espunerea fapteloru petrecute cu acele familii romane, greu incercate, va invederä speru, ca interelarea onor. dlu Lahovary nu avea obiectu si prin urmare motiunea este fara cauza.

Acea interelare se preocupa de sorta celoru 140 familii banatiene, despre care se sustine si se crede ca au fostu inapoiate la urm'a lor de catra guvernulu tiei!

Grava eröre! Fia-mi permis se ve impartasiescu si eu informatiunile ce am despre faptele petrecute; voiu fi prea fericitu daca acele informatiuni voru fi in stare se ne redea linistea deplina . . .

Onor. dlu Cogalniceanu 'mi-a spusu ieri unu mare adeveru, anume ca in tinuturile Banatului se gasesce o poporatiune romana emigrata din Munteni'a.

In adeveru, tinutulu Oravitiei este mai intregu poporatu cu romani din Munteni'a, cari si pana astadi se numescu „tierani“, ceea-ce ne probedia ca adeverulu in acestu punctu este cu onor. dlu Cogalniceanu.

Partile de unde erau venite cele 140 familii romane, sunt asemenea poporate din vechime parte din Olteni'a, parte din Transilvani'a; Imperatorele Josifu voindu se scape pe Romanii Ardeleni, cari luasera parte la rescöla lui Horea, de urgia si impilarile crudiloru asupritori, ii a ridicatu in suta a 18 din acele regiuni si a colonisatu regiunea din tinutulu militarescu alu Panciovei, (intreruperi).

Aveti rabdare, si dati-mi voe se facu acesta mica digressiune spre a invederä mai bine faptele si cauzele. On. dlu Cogalniceanu a obiectatu dlui prim-ministru, in una din siedintiele trecute, ca a facutu o rea si gresita istorie, va fi bine deci se cunoscemu faptele amenuntite spre a face o esacta istorie.

Se se scie ca la poporimea romana emigrata in sut'a 17 din Munteni'a se gasescu familii cu nume de Boerescu, precum se gasescu numele de Bolduru ca nume de localitate si de familie la coloniile romane venite din Moldov'a si asiediate in präma orasiului Lugosiu, judetiulu Carasiului.

Acum, dloru, voi face in resumatu istoriculu fapteloru petrecute cu familiile banatiene. Veti cunosce, dni deputati, ca in acele parti ale Banatului pamentulu suferindu prin deseale inundatiuni ale Tisei, a devenitu neproducetoru, astfelu in catu locuitorii sunt nevoiti se'i caute pamenturi in alta parte. Daru nu le va fi cu potintia se se reintörca in tier'a strabuniloru, ei se voru duce sau in Serbi'a sau pote voru fi transportati in Bosni'a si Hertiegovin'a, ceea-ce ar fi o calamitate pentru natiunea romana si o perdere insemnata pentru capitalulu nationalu.

Acesti sermani tierani aflandu ca tier'a nostra are pamenturi de datu in Dobrogea si-au propusu a se stramutä. Intemplarea a voitu ca unu impiegatu alu vapöreloru Austriace cu nume Popovicu se se presente la densii, declarandu-le ca densulu este in positiune a le realisä dorintia avendu dela guvernulu romanu la dispositiune pamenturi in Dobrogea pe sema lor; tocmela s'a facutu in conditiuni ca fiicare familie se aiba a plati câte 5 fiorini la pornire si alti 5 fiorini la intrarea loru in tiea.

Intr'o buna demänetia luandu'si fiicare familiile dela comun'a respectiva, bilete de ducere si intörkere pe 15 dile, pornescu deodata spre tiea; ajunsi la Turnu-Severinu, fara cea mai mica pedeca din partea

auctoritatii romane, li se mai ia de cătra acelu D. Popovici câte 5 fl. de familia, după care-i conduce la prefectur'a de Mhedinti spre a cere pamenturile promise. Prefectulu telegrafedia ministrului, cerendu instructiuni; ministrulu răspunde că nu scie nimicu despre a asemenea promisiune. Li se comunică acestu răspunsu sdobitoriu, densii inse n'au voitu se credia, fiindu-că romanii de felulu lor nu prea sunt credietori si s'au hotăritu a'si urmă calatori'a spre Bucuresci; ajunsi aci, Popoviciu dispăre; in acēsta stare de lucruri, ei se adressedia din nou cu cerere la gubernulu centralu, spunendu că Popovici 'ia adusu la lucru gata, primindu unu răspunsu negativu, că adeca nu li se potu dá pamenturi acum si ei sciindu că lasasera vorba acasa, că de voru primí pamenturi, unii din ei se voru întorce spre a desface lucrurile ce aveau pe acolo, éra la din contra ei se voru inapoia neintardiadu la vetrele lor, au cerutu gubernului ajutōrie si mijlōce pentru a se repatriá, gubernulu dandu-le ajutōriele cerute, ei s'au inapoiaiu.

Astfelu s'au petrecutu faptele.

(Va urmă.)

Din provinciile revoltate.

Avemu sciri mai noue telegrafice oficiali până in 12 Februaru, din care aflamu, că trupele imperatesci au inceputu a da insurgentilor lovituri mai grele decâtu până acilea, că inse de invingerea si supunerea acestora totu nu pōte fi vorba. Fortareti'a Dragali ocupata de crivosciani indata pe la inceputulu versarei de sange, a fostu reluata dela ei. La orasiulu Focia a fostu din nou lovire cu insurgentii in doue locuri, inse numai cu câte unu batalionu si cu prea pučina perdere.

In 11 Febr. au intratu si câte o parte din regimentele transilvane Nr. 51 si Nr. 62 in actiune si comandantele generalu dela Seraievo in depesi'a sa inaintata la Vien'a lauda multu bravur'a si perseveranti'a acestoru trupe. Dara candu vreodata regimentele ardelene nu s'au batutu eroicesce, daca au fostu comandate bine cum se cade, si daca nu au fostu lasate peritōrie de fōme? Din 51 au participatu unu batalionu, din 62 numai 1 compania. Perderi 1 mortu, 6 raniti greu, altii mai usoru.

Batalii in campu deschisu nu s'au intemplat nici până in 11, ci totu numai pe munti, pe dealuri si la strimtori. Caus'a e sciuta. Insurgentii se sciū crutia; aparū câte pučini, 200 până celu multu 500 la unu locu; alarmēdiá trupele imperatesci, schimba câte 1—2 ore puscaturi, apoi se muta airea. Cu unu cuventu: Guerilla, cum dicu spaniolii, batalii de munte, alu caroru scopu este a face pe adversariu se alerge neincetatu dela unu locu la altulu, se suferu frigu, fōme, sete, ostēla de mōrte, se cada in bōle, se faca spese de miliōne fara nici-unu folosu, se dea in curse prin strimtori de munti, cu anulu intregu.

Din strainatate.

Avemu totu numai sciri cum amu dice, pendente. In Egiptu nici pace nici resboiu. Din Tunis nu se mai scie nimicu despre actiunea francesiloru. In Irlandi'a omorurile nu mai incēdiá. Din Russi'a vinu totu numai amerintiari adressede Austro-Ungariei, éra intr'aceea pe la Bucuresci trecu necurmatu oficiali si alti muscali cătra tierile revoltate. In Serbi'a episcopii nu voru se tina sinodu, până ce nu se va reasiedia mitropolitulu Michailu in scaunulu seu, din care cauza press'a ungurēscă colcaie de resbunare, sciindu bine că mitropolitulu este omulu Russiei. Destulu că situatiunea e preste mesura critica.

Sciri diverse.

— (Necrologu). Simeonu Bocsi'a parochu gr. cat. alu Catielului-romanu si archi-diaconu emer. cu fiulu si fiic'a: Joanu, Maria; afinele: Franciscu Gyulai Munteanu, Julian'a si sočiulu seu Ambrosiu Popu parochulu Reteazului, si Maria; ginerii: Jos. Orianu parochulu Siomcutului-micu si v.-protopopulu Olpretului, Alimpiu Barboloviciu vicariu for. eppescu gr. cat. alu Silvaniei; nepotii: Aureliu preotu gr. cat. cu soci'a sa Emilia Buteanu, Virgiliu juristu de curs. IV, Corneliu si Joanu; nepōt'a: Eugenia Orianu; nororile: veduv'a Teresia Popu, Rosalia König; cuscii: Joanu P. Papiriu vice-protopopulu Logiardului si parochu gr. cat. in Iclodulu-mare, cu soci'a sa Juliana si intrég'a familia, Michailu Buteanu parochu in Dohu si ceilalti consangeni — cu ánima franta si plina de dorere aducu la cunoșcintia, cumcă iubitul fiu, resp. frate, nepotu, afinu, unchiu si cuscru: Vasiliu Bocsi'a cesaroregescu capelanu militariu de clas'a I si v.-protop. onorariu, după unu morbu indelungatu, provedintu

cu s. sacramento ale moribundiloru in anulu vietiei sale 48, alu preotiei sale 24, in 9 Febr. st. n. a. c. la 2 ore d. a. si-a datu nobilulu seu sufletu in manile Creatoriului.

In adormitul a pierdutu nu numai intrég'a familia unu membru iubit, ci si clerulu diecesanu alu Gherlei — precum si caus'a comuna, unu devotatu si laboriosu individuu.

Osamentele-i recite după celebrarea s. liturgii si seversirea ceremonieloru funebrele in 11 Febr. st. n. a. c. d. m. s'au redatu sinului pamentescu in cimiteriulu catolicu din opidulu Simleu.

Datu in Simleu, la 9 Febr. 1882.

Fia-i tierin'a usiōra si memori'a binecuventata!

— Sibiiu, in 13 Februaru 1882. Vineri in 17 Februaru a. c. la 10 ore antemeridiane, se va celebrá in biserica parochiala greco-cath. de aici, servitiulu divinu (Requiem) pentru repausulu sufletulu a multu regretatulu defunctu Ladislau Basiliu Baronu de Popp.

Dela oficiulu parochiale gr.-cath.

— „Universitatea natiuneisasesci“, acelu corpu nationale stravechiu alu sasiloru din Transilvani'a tinu si estimpu siedintiele sale cá totdeauna in Sibiiu, si după mai multe concluse, dintre care unele s'au luat cu destula greutate, sesiunea fu inchisa de cătra comitele supremu dn. Fridericu Wächter, care inca totu mai pōrta titlulu de comite alu natiunei sasesci. Publiculu din Transilvani'a totu mai cunoșce ce insemná odiniōra terminulu universitate sasesca, éra altii, chiaru si publiculu din Ungari'a vecina isi facu idea, că aceea ar fi unu institutu mare cu vreo trei ori patru facultati de sciintia. Cu totulu altu-ceva semnificase in legislatiunea, in dreptulu publicu alu Transilvaniei Universitas, adeca corpu per eminentiam politicu si nationalu cu atributiuni de autonomia fōrte larga, cu dreptu nu numai legislativu, ci si judecatorescu si administrativu. Până in secolulu alu 16-lea erau in Transilvani'a trei universitati de acestea: Universitas Nobilium, prin care era reprezentata aristocrati'a celor doue nationalitati, a romaniloru si magiariloru, mai tardiu numita prin mare abusu si calcare de lege numai Universitas Hungarorum; alaturea cu acēsta Universitas Sicularum, cassata după vécuri din caus'a multoru rebeliuni secuiesci, apoi Universitas Saxonum, care s'a sustinutu si in floritu spre mare bine alu poporului sasescu până in a. 1851, candu gubernulu austriacu absolutu o a desfiintiatu, spre a face sasiloru unu bine si mai mare prin incorporare la universitatea natiunei germane, cu centrulu ce se credea pe atunci in Vien'a sau in Francfurt, nu la Berlin. In anulu 1861 Universitatea sasesca se restaura din nou spre nespusa bucuria a poporului sasescu. Gubernulu ungurescu o mai tolera doi trei ani, apoi incepū a'i taia mereu din vechile prerogative, până candu o spoliá de tōte drepturile politice si o prefacu intr'o simpla corporatiune administrativa de averile nationali sasesci, destinate in partea mare, pentru scopuri de cultura, subventiuni prea bune la scōle, burse etc. cam asia, cum ar fi Asociatiunea nōstra transilvana, cu acea distinctiune essentiala, că unde acēsta nu are in administratiunea ei nici o 100 mii florini, Universitatea sasesca dispune de miliōne in fonduri, in dominie si in realitati (case, palaturi) etc.

Dupa inchiderea sesiunei comitele sasescu plecā la B.-Pest'a, inpreuna cu dn. Ormay presedente alu tribunalului regescu.

Intre membrii universitatiei sasesci au fostu si estimpu doi romani. De ce nu mai multi? Va intrebá cineva. Din 99 de cause, éra a sut'a cauza este, că in anii din urma dintre romani nu se mai inbuldiesce nimeni la acea onōre séca, ce costa pe langa perdere de timpulu celu mai pretiosu, inca si multime de neplaceri.

— (Vacantia la tribunalulu de aici). O statiu de judecatoriu se afla vacanta. Dreptu la aceea ar avea numai unu romanu si audimu că intre alti mai multi ar fi concursu si patru romani, cari implinescu tōte conditiunile cerute de legi; te vei pomeni inse că érași voru mai trimite din fundulu Ungariei pe vreunulu, care necum se scia ceva romanesc, dara nici de numele Transilvaniei nu va fi auditu in viēti'a sa, si cámane va preinde cá tōta lumea, până la celu din urma satēnu romanu ori sasu se vorbēscu cu elu numai unguresce. De altumentrea acēsta miseria in patri'a nōstra este generala si de tōte dilele. Pedēpsa

greu pentru noi toti, dara cea mai aspra pentru aceea, cari in diet'a transilvana din anii 1863—5 se revoltau asupra proiectulu de organizare judecatōresca in Transilvani'a, unde pre langa celelalte calificatiuni cerute dela unu judecatoriu in tieri civilizate, se prevedea si óresicare proportiune după nationalitati. Atunci sbierau că de ce se fia curtea de cassatiune in Transilvaniei la Vien'a alaturea cu asia numit'a Cancelaria transilvana de curte (ministeriu transilvanu); acum nu le dá man'a se strige nici macaru pentru unu judecatoriu de pace, daca nu voru se se espuna la o resbunare nimicitōria.

Bibliografia.

— (Opu de cea mai mare importantia). K. K. Infanterie-Regiment Friedrich Wilhelm Ludwig Grossherzog von Baden Nro 50. — Pränumerations-Einladung auf das Werk: Geschichte des k. k. Infanterie-Regiments Friedrich Wilhelm Ludwig Grossherzog von Baden Nro 50 von dessen Errichtung 1762 bis 1881. Bearbeitet nach den Acten des k. k. Kriegs-Archives und sonstigen authentischen Quellen. Mit Adjustirungsbildern. Wien, 1882.

Würdig der thatenreichen Vergangenheit des Regiments wurde keine Mühe und keine Auslage gescheut, das Werk möglichst reichhaltig, verständlich und auch für die Stamm-Bevölkerung anziehend und anregend zu machen.

Von dem Gedanken geleitet, dass die Geschichte eines Regiments eine wahrheitsgetreue Chronik der grossen Regimentsfamilie zu sein und das ruhmvolle Schaffen und Wirken Einzelner zu verewigen, so wie die allmähliche Entwicklung der Organisation der Truppen, der Bewaffung, Ausrüstung, Adjustirung und sonstiger Verhältnisse zum allgemeinen Verständnisse zu bringen habe, war man bestrebt, ein möglichst getreues und vielseitiges historisches Bild der Kämpfe und Thaten des Regiments zu geben.

Das Werk ist bereits erschienen und wollen die Pränumerationslisten an das k. k. Reserve-Commando des Regiments Nro 50 nach Carlsburg geleitet werden. Carlsburg, im Jänner 1882.

Die Offiziers-Bibliothek.

Formatu lexiconu mare, 420 pagine. S'au tiparitu numai 300 de exemplarie. Mai sunt numai 140 de vendiare. Pretiulu 5 fl. v. a. După-ce'lu vomu citi, la care se ceru mai multe dile, vomu reveni cu ajutoriulu unui condeiu, in a carui competentia cade.

— Ministeriulu instructiunei publice si alu cultorulu. Monumente nationali, monastiri si biserici ortodoxe. Raporturi dela comisiunile intocmite pentru cercetarea lor. Partea I si II. Bucuresci 1882. Tipografi'a Statului.

Post'a redactiunei.

Suntemu datori la mai multi domni si binevoitori ai nostri cu raspunsuri, dintre care unele ceru timpu multu. Intre impregiurarile actuali extraordinarie, numerate fiindu-ne tōte órele, rogamu pe toti de patientia, până-ce vomu mai potea resuffá.

Exemplarie intregi dela Nr. 1 incepundu vomu mai avea până la finea lunei; reflectamu inse pe domnii cari ceru pe creditu, că se binevoiesca a luá in consideratiune, că pe noi nu ne astēpta nimeni de sute si de mii, care trebeu se se numere exactu la terminu, de ex. numai la posta preste una mife florini. Ce e 4 si 8 fl. pe langa 4000 si 8000 fl.?

Carti de anuntiatu ne vinu mereu. Mai multi ddni auctori voru că se le facemu totu noi si recensiuinea. Candu o redactiune s'ar decide se stea numai de cititulu cartiloru, de recensiuini si critice, atunci eo ipso nu ar mai fi redactiune si diariulu nu s'ar mai potea publicá. Anuntiaři da; recensiuini si critice se faca altii cá si la alte popōra.

Insciintiare.

In 17 Februaru 1882 la 10 ore a. m. se va tineu, in oficiulu „Albinei, institutu de creditu si de economii in Sibiiu, strad'a Baier Nr. 1, licitarea obiectelor remase cu ocaseiunea edificariloru de adaptare, precum: trepte, scanduri, bārne, usi, ferestrii, jalousii, table de parchetu, cuptōre si diferite obiecte de feru etc.

Consemnarea detailiata a acelor obiecte si pretiurile lor, precum si celelalte conditiuni de licitatiune se potu vedea in biroulu subscisei directiuni in fiacare di dela 10—12 ore a. m.

Sibiiu, 4 Februaru 1882.

(68) 2—2

Directiunea „Albinei“

institutu de creditu si de economii.

Editoru si redactoru responsabile: G. Baritiu.

Tipariulu lui W. Krafft.